

formel karakter og også den foreslåede nye pristalsregulering, herunder de nye indtægtsgrænser for forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag. Derimod kunne han ikke tilslutte sig forslaget bestemmelse om forholdet mellem kommunehjælp og folkepension (§ 297, stk. 1). Han anførte, at kommunehjælpen, når der ydedes børnetillæg til 5 børn, ville overskride, hvad der kunne ydes i arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket han fandt urimeligt. Hans parti måtte gå imod 85 pct.s reglen, og i et senere indlæg antydede han, at procenten eventuelt burde sættes til 80.

Poul Sørensen (KF) kunne stort set give tilslutning til lovforslaget, men havde med hensyn til enkeltheder i lovforslaget de samme betænkeligheder, som var anført af venstres ordfører. Han ønskede sagen underkastet udvalgsbehandling, hvorunder hans partis synspunkter nærmere ville blive gjort gældende.

Johs. Christiansen (RV) anbefalede lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Ragnhild Andersen (DK) erklærede, at hendes parti så med velvilje på lovforslaget, som imidlertid på flere punkter, trængte til forbedringer. Det var således hendes opfattelse, at maksimum for kommunehjælp burde være den fulde folkepension uden nedsættelse, og at retten til at få udbetalt normalbidraget med det fulde grundbeløb burde betinges af, at den bidragsberettigede indtægt ikke oversteg sygekassegrænsen. Endelig rejste Ragnhild Andersen spørgsmål om, hvorvidt den ved folkepensionsloven gennemførte ændring af folkepensionens størrelse i de 3 kommunegrupper ville blive efterfulgt af tilsvarende ændringer med hensyn til den forholdsmæssige størrelse af børnebidrag, barselsfærdsbidrag og indtægtsgrænser i de 3 kommunegrupper.

Søren Olesen (DR) kunne tiltræde de foreslåede ændringer. Han understregede, at kommunehjælpsgrænsen var et maksimum, og han havde tillid til, at de sociale udvalg ville administrere bestemmelserne herom tilfredsstillende.

Socialministeren oplyste, at stigningen i kommunehjælps maksimum ud over den forholdsmæssige stigning i relation til folkepensionen fra 1. oktober 1957 ville andrage:

For ægtepar: i takstgruppe I 177 kr., i takstgruppe II 177 kr. og i takstgruppe III 184 kr. For enlige: i takstgruppe I 100 kr., i takstgruppe II 137 kr. og i takstgruppe III 126 kr. Han fandt ikke, at denne forhøjelse var for rundhåndet, og understregede i øvrigt, at det drejede sig om maksimumsbeløb. I anledning af en forespørgsel fra Søren Andersen, om de kommunale organisationer havde tiltrådt 85 pct.s reglen, oplyste ministeren, at der havde været enighed om, at der skulle være et maksimumsbeløb, men det blev overladt til ministeren at fastsætte dette. Såfremt man gennemførte 80 pct., ville maksimum for kommunehjælpen imidlertid blive mindre, end